



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

26 באוגוסט 2010

בר"ע 1469-08 ארנון בורוכוב נ' אתי אברהמי

בפני כב' השופטת שרה ברוש

המבקש ארנון בורוכוב

נגד

המשיבה אתי אברהמי

**פסק דין**

- 1
- 2 1. על אף החיפושים המרובים לאיתור התיק במזכירות, לא נמצא התיק אלא בימים אלה
- 3 והוא הועלה אליי לכתובת פסק הדין ביום 25/8/2010. אני מתנצלת בפני בעלי הדין על
- 4 האיחור במתן פסק הדין שנבע מסיבה זו.
- 5
- 6 2. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על החלטת כב' השופט בני שגיא, בתיק תקי' 1310-05-07,
- 7 בה נדחתה תביעה שהגיש המבקש כנגד המשיבה לתשלום פיצויי נזיקין בסך 15,000 ש"ח, בגין
- 8 הכפשת שמו במסגרת דיון משפטי קודם שנערך בינו ובין המשיבה.
- 9
- 10 3. קודם להגשת תביעה זו, הגיש המבקש נגד המשיבה תביעה בתיק תקי' 777/06 (להלן:
- 11 "התביעה הראשונה"). בתביעה הראשונה, נטען, כי המשיבה, שהיתה אותה עת מנהלת
- 12 פורום נכים באינטרנט, פרסמה הספד שנכתב תוך הפרת זכויות היוצרים שלו ותוך הכפשת
- 13 שמו באתר. במהלך הדיון בתביעה הראשונה, ציינה המשיבה, כי המבקש חסום באתרי
- 14 האינטרנט משום שכל פעם שהוא נכנס לאתרי האינטרנט, הוא מעורר תגובות שרשרת.
- 15 בכתב התביעה, טען המבקש, כי במהלך הדיון בתביעה הראשונה, אמרה המשיבה כי הוא
- 16 "חסום בחצי אינטרנט". דברים אלה, כך לפי טענת המבקש, הינם בגדר לשון הרע ועל כן
- 17 הוא זכאי לפיצוי בגינם. עוד טען, כי המשיבה דחפה אותו בכיסא הגלגלים שלה ופנתה
- 18 באופן חד צדדי אל המתורגמנית לשפת הסימנים, על אף שמתורגמנית זו הובאה מטעמו על
- 19 מנת לעזור לו, ולא למשיבה.
- 20
- 21 4. בדיון בפני בימ"ש קמא, לא הכחישה המשיבה את הדברים שיוחסו לה ע"י המבקש, אולם
- 22 הסבירה כי אמרה זאת כאמירה בעלת משמעות סמלית מבחינה מספרית, שכן המבקש
- 23 חסום, לדבריה, במספר רב של אתרים. המשיבה טענה, כי הואיל והדברים נאמרו במסגרת
- 24 דיון משפטי, הרי שאין מדובר בלשון הרע והם חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(5)
- 25 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"). במהלך הדיון בפני בימ"ש קמא,
- 26 הגיש התובע הודעה "עבת כרס" כדברי השופט קמא, המתייחסת לפעולות נטענות של
- 27 המשיבה לשיבוש הליכי המשפט.
- 28



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

**26 באוגוסט 2010**

**בר"ע 1469-08 ארנון בורוכוב נ' אתי אברהמי**

5. בית משפט קמא דחה את התביעה בקובעו, כי מבלי לקבוע אם מדובר בלשון הרע אם לאו, ההתבטאות המיוחסת למשיבה, חוסה תחת המסגרת הקבועה בסעיף 13(5) לחוק, שכן היא נאמרה במהלך דיון משפטי, באורח ספונטאני, וככל הנראה כפרץ רגשות. אין בדבריה כדי להעיד כי המבקש אכן חסום במחצית אתרי האינטרנט. לדעת השופט קמא, חל סעיף 13(5) לחוק, בהיות האמירה אמירה שגרתית שחריפות ורבות ממנה נשמעות כדרך של שגרה בבית משפט, מה גם שהמדובר באמירה רלבנטית.
- באשר לטענת המבקש, כי נדחף בתום הדיון ע"י המשיבה, ובקשר לשיחתה של המשיבה עם המתורגמנית, לא מצא השופט קמא כי יש בכך כדי לבסס עילת תביעה כלשהי. השופט קמא, הבהיר, כי המשיבה הינה נכה הנעזרת בכיסא גלגלים ואם אירע מוגע פיזי בתום הדיון בינה לבין המבקש, אם בכלל היה מוגע, לא שוכנע כי היה זה מוגע מכוון. לגבי השיחה, קבע השופט קמא, כי גם אם המתורגמנית הוזמנה על ידי המבקש, אין בכך כל עילת תביעה.
- השופט קמא הוסיף עוד, כי עם כל ההבנה למצבו של המבקש, התרשמותו היא, כי הגשת התובענה שבפניו הינה פועל יוצא של דחיית התביעה הראשונה, כפי שעלה מדבריו של המבקש במהלך הדיון, אותם ציטט בפסק דינו.
- בכל הנוגע למסמך המייחס למשיבה שיבוש הליכי משפט, קבע השופט קמא, כי מדובר במסמך המייחס לאדם אחר – שאינו המבקש – עבירות מעבירות שונות ואין הוא רלבנטי לנשוא ההתדיינות.
- לאור כל האמור, דחה השופט קמא את תביעתו של המבקש. מתוך התחשבות במצבו של המבקש, חייב אותו בתשלום סך של 500 ₪ בלבד כהוצאות משפט.
6. בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש, ארוכה, מפורטת ומסורבלת. המבקש העלה טענות שונות והפנה למסמכים, לעדויות ולטיעונים, כדי לערער על מסקנותיו העובדתיות והמשפטיות של בית משפט קמא.
7. בדיון שבפני, ביקש המבקש שלא לטעון עקב היותו כבד פה, וביקש כי אעייך בטענותיו אותן העלה בכתב ידו. המבקש טען, כי המשיבה מתנהגת באופן רצוף כאילו "אני ואפסי עוד", כי היא אמרה לבית המשפט מה שהתחשק לה, ללא קשר לאמת, לא תמכה את טענותיה בראיות, דחפה אותו, פנתה למתורגמנית, הביאה עברין מחשבים כדי שיעיד נגדו, פתחה נגדו תיק הוצל"פ, טענה כי הוא מתחזה, חסמה עדים אותם הביא המבקש, העלתה טענות כלפיו ללא כל בסיס, פגעה בזכות היוצרים שלו ופגעה לפחות שלוש פעמים בשמו הטוב: פעמיים בתביעה הראשונה ופעם בתביעה השנייה ועל כן יש לחייבה בתשלום הפיצוי שתבע.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

26 באוגוסט 2010

בר"ע 1469-08 ארנון בורוכוב נ' אתי אברהמי

1 8. דין הבר"ע להידחות.

2

3 "רשות ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות לא תינתן אלא כשמדובר על  
4 טעות משפטית או עובדתית גלויה, ברורה ופשוטה" (אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי,  
5 מהדורה עשירית, עמוד 853).

6

7 לא מצאתי כל טעות בפסק דינו של בית משפט קמא המחייבת התערבות של בית משפט  
8 שלערעור.

9

10 9. בית משפט קמא קבע את ממצאיו העובדתיים על יסוד חומר הראיות שבא בפניו ועל  
11 התרשמותו מבעלי הדין ואין בהם כל טעות הנגלית על פני הפסק. בית משפט שלערעור אינו  
12 מתערב בכגון דא. יש רק להוסיף כי מרבית טענותיו של המבקש כפי שהעלה בטיעונו  
13 במסמך שהוגש לי, מתייחסות לתביעה הראשונה שאינה כלל נושא לבר"ע דנן, להליכי  
14 הוצ"פ וכיוצא באלה עניינים בלתי רלבנטיים.

15

16 אין גם למצוא כל פגם בקביעתו של בית משפט קמא, לפיה, דבריה של המשיבה חוסים תחת  
17 הגנת סעיף 13(5) לחוק. ברע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל ואח' (פורסם בנבו,  
18 מיום 19/8/2009), נקבע, כי החיסיון על פי סעיף 13(5) לחוק, הינו חיסיון מוחלט ואין  
19 להגבילו לגבי התבטאויות צד תוך כדי הליך משפטי.

20

21 בית משפט קמא קבע, כאמור, כי דברי המשיבה נאמרו תוך כדי הליך משפטי, וכי חל עליהם  
22 החיסיון. מסקנה זו נכונה, עולה מהממצאים העובדתיים של השופט קמא, מהתרשמותו  
23 מבעלי הדין ועולה בקנה אחד עם הלכות הפסיקה.

24

25 10. אשר על כן, אני דוחה את הבר"ע ומחייבת את המבקש בתשלום הוצאות הבר"ע ושכ"ט  
26 עו"ד בסך 2,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.  
27 סכום זה יועבר לב"כ המשיבה מתוך הפיקדון שהופקד בתיק זה ע"י המבקש.

28

29 **ניתן היום, ט"ז אלול תש"ע, 26 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.**  
30 **המזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.**

31

32

שרה ברוש, שופטת



**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים**

**26 באוגוסט 2010**

**בר"ע 1469-08 ארנון בורוכוב נ' אתי אברהמי**